

en lille Tvist være af principiel Betydning. Den kan angaa et Spørgsmaal om Fristuranten eller et andet Spørgsmaal, som kan sætte hele Faget i Bevægelse og foranledige Strid mellem samtlige Arbejdere og Arbejdsgivere i Faget, hvis Striden ikke kan jævnes i rette Tid. Derfor mene vi, at saadanne Stridigheder mellem en enkelt Arbejdsiver og hans Arbejdere bør kunne komme ind for Enighedskamrene, naar de enten paa Grund af Arbejdernes Antal eller paa Grund af Spørgsmaalets principielle Betydning fortjene at komme der, og vi have derfor ment, at der ikke netop skulde behøves Samtykke af Overøvrigheden, som maaste i mange Tilfælde vilde se paa Sagen paa en mindre heldig Maade. Vi have derfor foreslaaet indsat denne Bestemmelse, at der kun skal fordres Samtykke fra Arbejdsrettens Formand.

I Vædringsforslaget under Nr. 24 er den Bestemmelse om en betinget Offentlighed, som findes i det oprindelige Forslag, ubeløst. Udvalget har gjort det med fuldt Overlæg. Vi have ment, at Offentlighed er af det onde ved Enighedskamrenes Forhandlinger; her drejer det sig netop om, at Parterne skulle kunne forhandle med fuldstændig Ro og Tryghed med hinanden, uden at Offentligheden kommer til at gribe ind, uden at en Agitation kommer frem, som vil vanskeliggøre Stillingen. Forhandlingerne bør foregaa i saa stor Stilhed som muligt, først bagefter, naar det hele Resultat foreligger, er der Tid for Offentligheden at gribe ind. Medens Forhandlingerne endnu staa paa, kunde det i overordenlig mange Tilfælde bevirke, at der slet ikke kom Enighed til Stede. Derfor er Offentligheden indskrænket i Forslaget dertil, at de delegerede ere berettigede til at overvære Forhandlingerne, indtil Kammeret har optaget Sagen til Voldgiftskendelse. — Vædringsforslag under Nr. 26 gaar jo ud paa, at Kvinder kunne være Tillidsmænd; jeg nævner denne Vædring kun i Forbigaaende. — Under Nr. 27 have vi indsat Ordet „umiddelbart“ foran „interesserede“, idet vi mente, at „interesserede“ var et alt for vægtagt Udtryk. I en Arbejdsstridighed ville meget ofte alle de, som virkelig have Forstand paa Sagen, være middelbart interesserede i Sagen som Fagfæller; men

naar vi indsætte „umiddelbart“ foran „interesserede“, maa det altsaa forståas saaledes, at de ikke maa have personlig Venge-Interesse eller anden Interesse deri, men at de nok maa have den middelbare Interesse, som de selvfølgelig have i, hvilket Resultat Striden inden for deres Fag faar, da dette jo ogsaa indirekte kan faa Virkning for dem selv i Fremtiden. — Under Nr. 28 er der indsat en Bestemmelse med Hensyn til Enighedskamrenes Kendelsers Offentliggørelse. Vi have været noget bange for, at den tidligere Bestemmelse skulde blive vel kostbar, naar Kendelserne skulde indrykkes i samtlige Blade. Der er derfor indsat en begrænsende Bestemmelse, idet det skal hedde: „og tilstilles saadanne andre Blade, som de, der have afsagt Voldgiftskendelsen, maatte bestemme.“ — Vædringsforslagene under Nr. 29, 30 og 31 behøve formentlig ingen nærmere Forklaring; de ville tale umiddelbart for sig selv, og jeg tror, at alle ville finde dem hensigtsmæssige.

Jeg skal endnu blot tilføje et Par Ord om Vædringsforslag Nr. 32. Den oprindelige Bestemmelse her var den, at naar man naaede Overenskomst, naar Enighedskamrene altsaa fuldstændig og virkelig udførte deres Hverv paa den Maade, som det i Grunden er Meningen, nemlig saaledes, at Parterne bleve enige, skulde der være den Præmie for disse Parter, som vare blevne enige, at Omkostningerne slet ikke skulde bæres af dem, saa at de fuldstændig slap for alle Omkostninger ved Kammerets Behandling af Sagen. Det er en rigtig Tanke, som ligger til Grund for, at man saaledes sætter en Præmie for at opnaa Enighed; men vi have været bange for, at det let vilde føre til, at man paabyrdede det offentlige for store Omkostninger. Derfor have vi samtidig villet beholde Tanken om Præmien og dog undgaa Faren for, at Parterne, naar de ikke selv skulde bære en Del af Omkostningerne, vilde blive noget hensynsløse med at indkalde Vidner o. s. v., og vi have da bestemt, at Halvdelen af Sagens Omkostninger skal udredes af den eller de Kommuner, for hvilke Arbejdsretten er oprettet, og Halvdelen af Parterne.

Saa, dermed skal jeg afslutte, idet jeg anbefaler Forslaget med de af Udvalget og dets Flertal stillede Vædringer til Ved-